

Sreda, 19. oktobra 2022, ob 19.30
 Wednesday, 19 October 2022, at 7.30 pm
 Križevniška cerkev / Križevniška Church, Križanke

SEDEM SI ROŽ

Jubilejnih 70 let Slovenskega okteta in Festivala Ljubljana / Jubilee 70 years of the Slovene Octet and Ljubljana Festival

SLOVENSKI OKTET / SLOVENE OCTET

Umetniški vodja / Artistic director: **JOŽE VIDIC**

Andrej Oder, Rok Ferenčak, prvi tenor / first tenor

David Jagodic, Janez Triler, drugi tenor / second tenor

Jože Vidic, Darko Vidic, bariton / baritone

Janko Volčanšek, Matej Voje, bas / bass

Program / Programme:

Zorko Prelovec (besedilo Ivo Peruzzi): SEDEM SI ROŽ
 Vinko Vodopivec (besedilo Josip Murn Aleksandrov): NA POLJANI
 Vilko Ukmar (besedilo Srečko Kosovel): SKICA NA KONCERTU
 Samo Hubad (besedilo Jože Kastelic): ŽRTEV
 Janko Slimšek (besedilo Ivan Minatti): MAKOV CVET
 Katarina Pustinek Rakar (besedilo Frane Milčinski Ježek): KOT ČLENA DVA
 Walter Lo Nigro (besedilo France Prešeren): CANZONA I (VSO SREČO TI ŽELIM)

Samo Vidic (besedilo Feri Lainšček): ZGORAJ
 Jan Triler (besedilo Jan Triler): V SENCI NJENE LEPOTE
 Ambrož Čopi (besedilo Feri Lainšček): TRI FANTOVŠKE

*Ljubim
 Sanje so večne
 Bil sem srečen danes*

Rudi Bučar (besedilo Rudi Bučar): ZMERON MOJA
 Radovan Gobec (besedilo Anton Aškerc): KAJ BI TE VPRAŠAL
 Vasilij Mirk (besedilo G. K.): SCHERZO
 Pavle Kernjak (besedilo Pavle Kernjak): MOJCEJ

Zorko Prelovec (1887–1998) ni bil poklicni glasbenik, temveč ljubitelj, samouk in velik glasbeni zanesenjak, ki se je razdal glasbi na mnogih področjih; bil je zborovodja, urednik zborovske revije *Zbor*, zborovski pevec ... Uvrščamo ga v generacijo slovenskih glasbenikov, ki so ustvarjali med obema vojnoma. Prelovečeva zapuščina šteje več kot 150 skladb in v njih je poslušalcem približal ljudsko melodiko, preprosto harmonijo in široko dinamiko. Njegove pesmi, predvsem za moške zборе, so del standardnega zborovskega repertoarja. Med njegovimi harmonizacijami je najbolj znana priredba ljudske pesmi za moški zbor **Sedem si**

rož porezala mi, poleg te pa še *Jaz bi rad rudečih rož in Oj, Doberdob ... Sedem si rož porezala mi* je žalostinka, v kateri moški objokuje smrt svoje ljubljene, s katero sta se ljubila sedem let, zato zanjo posadi sedem rož.

Primorski duhovnik, skladatelj in zborovodja **Vinko Vodopivec** (1878–1952) je s svojim poljudnim glasbenim slogom gradil most med slovensko posvetno in cerkveno zborovsko pesmijo. Njegova odlika je prav ta, da ni bil niti povsem cerkven niti čisto poljuden. V času fašističnega raznarodovanja je hranil primorske zборе s svojimi skladbami in tako z glasbo ohranjal narodno zavest. Njegove pesmi za moški zbor so še danes zelo priljubljene, zlasti so razširjene njegove umetne pesmi: **Na poljani**, *Jaz bi rad rdečih rož*, *O večerni uri*, *Pobratimija*, *Žebjarska in Žabe*.

Poezija Srečka Kosovela je imela pomembno vlogo v opusu **Vilko Ukmarja** (1905–1991). Marsikatera njegova skladba je nastala na besedilo tega primorskega pesnika. Bila mu je vir navdih tudi za skladbo **Skica na koncertu**. Ukmar jo je napisal pred pol stoletja in jo posvetil Slovenskemu oktetu, ki je delo hranil v arhivu. Premierno jo je zapel na Letnih igrah v Dubrovniku leta 2015 in istega leta prvič izvedel še na slovenskih tleh na festivalu Kogojevi dnevi.

Samo Hubad (1917–2016) je bil vodilni slovenski dirigent in je na svoji razgibani življenjski poti dirigiral več kot 60 orkestrom po vsem svetu. *»Hubad kot skladatelj in Osterčev učenec je ustvarjal v sodobnem slogu z gosto kromatiko in zelo oddaljenimi zvezami s tonalnostjo. Zvočna barvitost del pa daje slutiti rahle povezave z impresionizmom.«* Skladbo *Žrtev* je ustvaril na besedilo Jožeta Kastelica (1913–2003), ki je nosil v sebi tri poklice, arheološkega, klasično filološkega in pesniškega – vse tri v enaki kvaliteti. Izdal je tri pesniške zbirke: *Prve podobe*, *Barve in Ode*.

V opusu **Janka Slimška** (1937) najdemo predvsem skladbe za različne zborovske sestave, tamburaški orkester in samospelve, ki so jih izvajali in za radijski arhiv posneli operni in koncertni solisti – prvaki ljubljanske opere. Poleg tega je Slimšek vodil različne zборе, med katerimi je tudi oktet Valvasor iz Litije, kraja, kjer živi in ustvarja. Ljubezenska pesem **Makov cvet**, ki temelji na besedilu poezije Ivana Minattija, oriše občutja ob prvem sramežljivem poljubu.

Katarina Pustinek Rakar (1979) išče navdih v sebi, svojem občutju neposrednega življenja. Njen glasbeni stavek pa narekuje ta prav glas in zborovska glasba. V teh skladbah note položi v zvočnost, ki je največkrat odsev njenega notranjega doživljanja, kar se izraža tudi v ljubezenski pesmi **Kot členu dva** iz leta 2015 na besedilo legendarnega slovenskega pesnika in humorista Franeta Milčinskega Ježka.

Canzona I (Vso srečo ti želim) je del triptiha Prešernovih pesmi **Walterja Lo Nigra**, ki opjevajo gorečo ljubezen. Poleg te sestavljata cikel še *Canzona II (Pod oknom)* in *Canzona III (Ondan si začela)*. Vse so za moški sestav. Tržaški skladatelj in zborovodja je o skladbah povedal: *»Že misel o uglasbitvi Prešernovih pesmi je predrzna, saj sta njuni spevnost in popolnost zaokroženi. In prava ta popolnost, ki se ji nisem mogel odreči, mi je velela, naj dam svojo najintimnejšo melodijo eni od teh mojstrov. Da ne bi zmotil čudovitega ravnotežja Prešernovega speva, sem se odločil za najpreprostejšo glasbene forme. S tem izražam spoštovanje našemu humanističnemu junaku in pojem skupaj z njim.«*

Samo Vidic (2001) opravlja študij kompozicije in orkestrskega dirigiranja na Kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem; kompozicijo v razredu Mayke Nas in Petra Adriaansza, dirigiranje pa pri

SEDEM SI ROŽ

Jubilejnih 70 let Slovenskega okteta in Festivala Ljubljana
 Jubilee 70 years of the Slovene Octet and Ljubljana Festival

SREDIŠČE VAŠIH DOŽIVETIJ
 AT THE HEART OF YOUR EXPERIENCE

Ustanoviteljica Festivala Ljubljana je Mestna občina Ljubljana.
 The founder of the Ljubljana Festival is the City of Ljubljana.

Mestna občina Ljubljana

Ivanu Meylemansu. Na ljubljanskem konservatoriju ga je kompozicijo poučeval Črt Sojar Voglar. Za svoje kompozicije je prejel Škerjančevo nagrado. Prvi letnik kompozicije je opravil na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri Urošu Rojku in Vitu Žuraju. Svoja dela predstavlja na festivalih, kot so Kogojevi dnevi, Slowindova pomlad, Festival sodobne glasbe .abeceda, Pomladni festival v Haagu, in drugih koncertnih dogodkih. O skladbi **Zgoraj** iz cikla *Štišja* na besedila Ferija Lainščka je zapisal: »V trenutku najmanjšega pričakovanja sem odkril prekrasno poezijo Ferija Lainščka, ki je v sebi držala tako imenitno pomensko vrednost, da je bilo samo pisanje skladbe nekaj najbolj preprostega. V skladbi želim prikazati lepoto besedila skozi zelo preprosto zasnovo celofe.« Skladba je posvečena Vokalni skupini Ivan Cankar, ki jo je krstno izvedla leta 2019.

Jan Triler (2003) po končanem Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, smer glasbeni stavek, študij nadaljuje na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Napisal je več klavirskih in zborovskih skladb (latinsko mašo, skladbi na besedilih Dragotina Ketteja, več priredb slovenskih ljudskih pesmi, cikel petih lastnih sonetov *Druga stran*) in bil za nekatere skladbe tudi nagrajen (za skladbo *Na obzorju* je na 2. natečaju za zborovske skladbe v organizaciji MePZ Obala Koper prejel tretjo nagrado in posebno priznanje za perspektivnega mladega skladatelja). Pesem v **Senci njene lepote** je posvetil Slovenskemu oktetu, ki je skladbo krstno izvedel na festivalu Kogojevi dnevi leta 2021.

Slike slikarja Mateja Metlikoviča so nagovorile in navdihnile **Ambroža Čopija** (1973) pri nastanku cikla **Tri fantovske pesmi**. Skladatelj je o njih zapisal: »Vzdušje se je nekako naselilo v meni in našlo svojo povednost skozi čudovita besedila Ferija Lainščka. Glasba je spontano prihajala in besedila pesmi ozvočila. Oba, slikar in poet, govorita o ljubezni iskreno in jo hkrati dvigata tudi na duhovno raven čutenja. Prva v ciklu je tako nastala in bila izvedena na prijateljevi poroki z željo, da začutimo ljubezen s pravo močjo in čutnostjo. Drugi dve sta nato nastali kot refleksija prve, ji dodali trpko in svetlo stran ljubezni.« Cikel, ki ga sestavljajo pesmi **Ljubim**, **Sanje so večne** in **Bil sem srečen danes**, je s svojo sredozemsko romantičnostjo, odprtostjo in očarljivo lahkonostjo postal stalnica med moškimi vokalnimi sestavi.

Zmeron moja je ljubezenska pesem, ki jo je za izolski Kvartet 7 plus pripravil **Rudi Bučar** (1978). Pesem je na albumu *Kantajmo*, ki ga je zasedba posnela ob 20-letnici obstoja. Gre za album s priredbami istrskih ljudskih pesmi in avtorskimi pesmimi v istrskem duhu. Priredbe in glasba na albumu so v celoti delo Rudija Bučarja, kot tudi večina besedil.

Skladatelj **Radovan Gobec** (1909–1995) je bil tudi zborovodja in pedagog, kar je pomembno vplivalo na njegovo ustvarjanje zborov. Napisal je okrog 695 del za odrasle zборе. Zborovske skladbe je ustvarjal vse življenje, vendar pa lahko njegovo ustvarjalnost razdelimo na predvojno, medvojno ter povojno. Skladatelj je imel velik smisel za oblikovanje napevov, ki so blizu širokim krogom izvajalcev in poslušalcev. Zato ne preseneča, da je nekaj njegovih del, kot je tudi pesem na besedilo Antona Aškercarja **Kaj bi te vprašal?**, ponarodelili.

Kot je bilo značilno za večino skladateljev, rojenih v drugi polovici 19. stoletja, je tudi glasba **Vasilija Mirka** (1884–1962) nastajala kot plod poznoromantičnih smernic. Njegov **Scherzo** ni nobena izjema, saj je v svojem bistvu predvsem pesem, v kateri se izražajo čitalniška estetska prepričanja.

Pavle Kernjak (1899–1979) je bil skladatelj samouk, ki je navdih našel v koroški ljudski pesmi. Bil je osrednja glasbena osebnost na avstrijskem

Koroškem že med vojnami, po drugi svetovni vojni pa je njegovo delo postalo poznano po zaslugi Slovenskega okteta tudi drugod. Pomen Kernjakove glasbe je v njeni preprostosti, melodiki, ki črpa iz koroškoslovenskega melosa, in harmoniji, ki se naslanja na ljudsko pesemsko izročilo. Njegov opus sestavljajo tudi hudomušne skladbe, med njimi ima posebno mesto šegava in spevna pesem **Mojceji**, ki ostaja v železnem zborovskem repertoarju še danes.

Slovenski oktet od svoje ustanovitve leta 1951 velja za najbolj reprezentativen slovenski moški vokalni komorni sestav. Njegov repertoar je izjemno širok in raznolik. Posebno skrb namenja slovenski pesmi, tako ljudski kot umetni, ki jo z veseljem ponese tudi med rojake in ljubitelje petja po svetu. V sedmih desetletjih se je predstavil na vseh pomembnejših domačih in mnogih uglednih mednarodnih odrih. Od ustanovitve je v njem pelo več kot 40 pevcev. Nekateri od njih so bili vodilni mednarodno prepoznavni slovenski solisti, drugi so bogatili zven okteta s svojo ljudskostjo, neposrednostjo in toplino. Za odličnost sestava je skrbelo pet umetniških vodij: Janez Bole, dr. Valens Vodušek, Darijan Božič, Anton Nanut in dr. Mirko Cuderman. Od leta 2008 je oktetov umetniški vodja Jože Vidic, prvak Slovenskega narodnega gledališča Opera in balet Ljubljana. Izdal je več kot 60 plošč, kaset in zgoščenk, na katerih je imela slovenska pesem pomembno mesto. Kot poklon generacijam Slovenskega okteta je sestav leta 2007 izdal knjigo Borisa Pangerca *Slovenski oktet*. Za svoje delovanje je bil dvakrat nagrajen s Prešernovo nagrado, nagrado Društva slovenskih skladateljev, Drebosnjakovo nagrado, nagrado Orlando di Lassa, z velikim zlatim znakom svobode Republike Slovenije (1996) in častnim priznanjem Svetovnega slovenskega kongresa (2016). V sedanji zasedbi deluje od leta 2019.

Slovenski oktet si pridržuje pravico do spremembe programov.

Metka Sulič

.....

In 1951, the eight men who brought the name Slovene Octet to the world first sang in the Philharmonic Hall. Many different singers have been members of the ensemble, whose mission however remains the preservation and enrichment of Slovenian vocal music, and it performs a very broad and diverse choir repertoire. Many similar ensembles have been inspired to form by their example. On its 20th anniversary (1971) the octet encouraged the formation of a Meeting of Slovenian Choirs in Šentvid pri Stični, which continues to bring together Slovenian singing enthusiasts from Slovenia and around the world. The Slovene Octet has published more than 60 LPs, cassettes and CDs. As a tribute to its past generations, in 2007 the ensemble published a book by Boris Pangerc entitled Slovenski oktet, in which its history and mission are described in detail. For its achievements the octet has twice received the Prešeren Fund Prize (1957, 1964), the Society of Slovene Composers Prize (1971), the Drebosnjak Prize (1975), the Orlando di Lassa Prize (1984), the Order of Freedom of the Republic of Slovenia (1996) and the Honorary Certificate of the Slovenian World Congress (2016).

NAPOVEDNIK / TO BE ANNOUNCED:

16. 11. 2022 ob 19.30 / at 7.30 pm
Križevniška cerkev / Križevniška church, Križanke

S POSVETILOM SLOVENSKEMU OKTETU DEDICATED TO THE SLOVENE OCTET

Jubilejnih 70 let Slovenskega okteta in Festivala Ljubljana
Jubilee 70 years of the Slovene Octet and Ljubljana Festival

Izdal / Published by: **FESTIVAL LJUBLJANA**, oktober / October 2022
Zanj / For the Publisher: **DARKO BRLEK**, direktor in umetniški vodja,
častni član Evropskega združenja festivalov / General and Artistic
Director, Honorary member of the European Festivals Association
Besedila / Texts: **METKA SULIČ**
Prevod / Translation: **AMIDAŠ, d. o. o.**
Oblikovanje / Design: **ART DESIGN, d. o. o.**
ljubljanafestival.si
www.facebook.com/ljubljanafestival
www.instagram.com/festival_ljubljana/
www.youtube.com/user/TheFestivalLjubljana